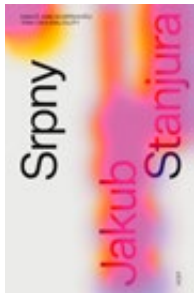

SRPNY

Danieliny srpny byly vždycky deštivé. „Čas, kdy spolu mluvily jen minimálně, čas modřin, čas pomlk, čas ticha, které kyne, bobtná, vyplňuje jejich domov, dokud není zralé, přezrálé jako mísa zapomenutého ovoce.“ *Srpny* (vydává Host) jsou literárním debutem mladého českého spisovatele **Jakuba Stanjura**. Kniha nese v názvu slunečný, teplý měsíc, který je pro spoustu lidí časem volna a odpočinku, Daniela se však třásla pokaždé, když na něj pomyslela. V knize je jich popsáno (symbolicky) osm. „Příběh o manipulaci, kterou možná sami zažíváte.“

„Tmavě modrý sešit. Ořezaná tužka. Dvě nejcennější věci na Danielině stole, dva nástroje k úniku.“ Psaní jí šlo. Když cítila úzkost, brala do rukou sešit a tužku a pokračovala ve psaní příběhu. Ulevilo se jí. Nechtěla však psát jen pro sebe do šuplíku. Chtěla, aby se celý svět dozvěděl o tom, jaké to bylo u nich doma. Nic než pravda. Viděla ji v dětství a dospívání takovou, jakou opravdu byla, nebo měla jen příliš bujnou fantazii?

„V létě se vážila dvakrát týdně. V úterý a v pátek.“ Při zkoušení oblečení v kabince si připadala „jako zvíře uprostřed silnice, které nemá kam uhnout.“ Mnoho dospívajících prožívá úzkostné pocity při poměřování svých těl či po obdržení nějaké kritické poznámky od okolí. Jen málokoho tyto tíživé pocity obejdou velkým obloukem. Překvapí vás, čeho byla schopná právě jejich vlastní matka.

Daniela je vášnivá čtenářka a při čtení se často stylizuje do určité role. Zprvu to byla její matka. Když nebyla doma, sedla si do jejího žlutého křesla a začela se do některé z knih, kterou matka právě dočetla. Vše dělala tajně, tak aby na to matka nepřišla. Později se stylizovala do Štěpánova vkusu. V knihkupectví začala sáhat po titulech, které by zaujaly jeho. Tak nějak se ztrácela a zase nalézala. Štěpán byl její možností úniku ze srpnů. Nakonec jí k nim připoutal právě on. „Promiň.“ To bylo jediné slovo, které jí nakonec zbylo.

Velmi oceňuji jazykovou stranu románu. Jakub Stanjura často kouzlil se slovy a vytvářel velmi poutavé asociace. Líbilo se mi až mrazivé přirovnání k Nuselskému mostu – Praha se s tímto „šrámem“ žít naučila, tak se s tím svým naučí žít i hlavní hrdinka knihy.

NELA MERVA

Informace z redakce

Vážení čtenáři,
časopis **Knižní novinky** najdete v elektronické verzi
také na webových stránkách:

www.knizni-novinky.cz | www.sckn.cz

a na Facebooku: www.facebook.com/KN.casopis

